

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

HATÁROZAT

a FUTÓ Róbert Miklós által
Magyarország ellen előterjesztett
64703/11. sz. kérelemről

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) 2014. március 25-én, Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Helen Keller, *Elnök*,

Sajó András,

Egidijus Kūris, *bírák*

és Stanley Naismith, *Szekció Hivatalvezető*

Tekintettel a 2011. október 11-én előterjesztett fenti kérelemre,

Tekintettel az alperes Kormány által 2014. január 22-én a Bíróság elé terjesztett, a kérelem ügylajstromból történő törlése iránti nyilatkozatra,

Tanácskozást követően az alábbi határozatot hozza:

A TÉNYEK ÉS AZ ELJÁRÁS

A kérelmező Futó Róbert Miklós magyar állampolgár, aki 1970-ben született és Budapesten él.

A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

A kérelem közlésre került a Kormány felé.

A felek előterjesztései alapján az ügy tényei a következőképpen összegezhetők.

2005. február 11-én a kérelmezőt szándékos emberölés gyanúja alapján elfogták. 2005. február 14-én a Pesti Központi Kerületi Bíróság elrendelte a kérelmező előzetes letartóztatásba helyezését.

2006. április 6-án vádirat került benyújtásra a kérelmező ellen. A kérelmezőt emberölés minősített esetének elkövetésével, valamint lőfegyverrel való visszaéléssel vádolták meg.

2008. augusztus 12-én a kérelmezőt elítélték, és 17 évi szabadságvesztés büntetéssel sújtották.

2009. április 23-án a Fővárosi Ítéletábra hatályon kívül helyezte ezt az ítéletet, s a bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. A kérelmező letartóztatását fenntartották.

Az előzetes letartóztatást a bíróság a törvényben előírt határidőknek megfelelően, a súlyos vádakra figyelemmel fennálló szökés és elrejtőzés veszélyére hivatkozva rendszeresen fenntartotta. Óvadék ellenében vagy anélkül történő szabadlábra helyezés iránti kérelmeit – melyekben társadalmi és családi kötelékeire hivatkozott – elutasították.

Az ügy tényei alapján nem világos, hogy a kérelmező előzetes letartóztatásba helyezése megszüntetésre került-e, s ha igen, mikor, vagy hogy elítélést követően az előzetes letartóztatást fogvatartás váltotta-e fel.

PANASZOK

A kérelmező az Egyezmény valamely konkrét rendelkezésére hivatkozás nélkül előzetes letartóztatásba helyezésének túlzott hosszát panaszolta.

A JOG

A kérelmező előzetes letartóztatásba helyezésének túlzott hosszát panaszolta. Az Egyezmény egyetlen konkrét rendelkezésére sem hivatkozott.

Mivel békés rendezést nem sikerült elérni, 2014. január 22-i levelében a Kormány arról tájékoztatta a Bíróságot, hogy a kérelemben felvetett kérdés megoldására egyoldalú nyilatkozatot kíván tenni. A Kormány továbbá az Egyezmény 37. cikkére hivatkozva a kérelem törlését kérte a Bíróságtól.

A nyilatkozat az alábbiakat tartalmazta:

„A Kormány megjegyzi, hogy az ügy békés rendezésére tett erőfeszítések sikertelenek voltak.

Ebben a helyzetben a Kormány ezúton, egyoldalú nyilatkozattal kívánja kifejezni, hogy elismeri a kérelmező előzetes letartóztatásának ésszerűtlenül hosszú voltát.

Ezért a Kormány készen áll arra, hogy 7.000 (hétezer) eurót fizessen Futó Róbert Miklós számára.

Ezen összeg – amely fedezi a kérelmező minden vagyoni és nem-vagyoni kárát, költségeit és kiadásait (beleértve az ügyvédi munkadíj után fizetendő általános forgalmi adót is) – nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával, adók és egyéb járulékok levonása nélkül kerül kifizetésre. Az összeg a Bíróság által az Emberi Jogok Európai Egyezménye 37. cikkének 1. bekezdése alapján hozott határozat közzétételétől számított három hónapon belül kerül kifizetésre. A Kormány vállalja, hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot fizet a fenti összeg után. A kifizetés az ügy végleges rendezését jelenti.

A Kormány ezért felhívja a Bíróságot, hogy a jelen ügyet törölje az ügylajstromból. A Kormány úgy véli, hogy a jelen nyilatkozatot a Bíróság az Egyezmény 37. cikkének 1. (c) bekezdésével összhangban olyan «bármely más ok»-ként fogadhatná el, amely indokolja az ügynek a Bíróság ügylajstromából történő törlését.”

A kérelmező nem fűzött megjegyzést az egyoldalú nyilatkozatban foglaltakhoz.

A Bíróság emlékeztet arra: az Egyezmény 37. cikke szerint a Bíróság az eljárás bármely szakaszában úgy határozhat, hogy a kérelmet törli az ügylajstromból, ha a körülmények az azon cikk 1. bekezdésének (a), (b) vagy (c) pontjában foglaltakra engednek következtetni. A 37. cikk 1. bekezdésének (c) pontja különösen akkor teszi lehetővé a Bíróság számára valamely ügy törlését a lajstromból, ha:

„a Bíróság által megállapított bármely más okból nem indokolt a kérelem vizsgálatát tovább folytatni.”

A Bíróság arra is emlékeztet, hogy bizonyos körülmények között az alperes Kormány egyoldalú nyilatkozata alapján a Bíróság az Egyezmény 37. cikke 1. bekezdésének (c) pontjára hivatkozva még abban az esetben is törölheti a kérelmet, ha a kérelmező az ügy vizsgálatának folytatását kívánja.

Ezért a Bíróság az esetjogában – különösen a *Tashin Acar* ítéletben (*Tashin Acar v. Turkey*, [GC], no. 26307/95, §§ 75-77, ECHR 2003-VI; *WAZA Spółka z o.o. v. Poland* no. 11602/02, 26 June 2007; és *Sulwińska v. Poland* (dec.) no. 28953/03) – kifejlesztett elvek fényében gondosan megvizsgálja a nyilatkozatot.

A Bíróság számos ügyben – köztük Magyarország ellen indított ügyekben is – lefektette az 5. cikk megsértésére vonatkozó panaszokkal kapcsolatos gyakorlatát (ld. például *Maglódi kontra Magyarország*, 30103/02. sz., 2004. november 9.)

Tekintettel a Kormány nyilatkozatában tett elismerések természetére és a javasolt, a hasonló ügyekben megítélt összegeknek megfelelő kártérítési összegre, a Bíróság úgy véli, hogy a kérelem vizsgálatának folytatása nem indokolt (37. cikk 1. bekezdés (c) pont).

Továbbá, a fenti megfontolások fényében – s különösen a kérdéssel kapcsolatos egyértelmű és kiterjedt esetjogra figyelemmel – a Bíróság meggyőződött arról, hogy az Egyezményben és annak Jegyzőkönyveiben meghatározott emberi jogok tiszteletben tartása nem teszi szükségessé a kérelem további vizsgálatát (37. cikk 1. bekezdésének vége).

Végül a Bíróság hangsúlyozza, hogy amennyiben a Kormány nem tesz eleget az egyoldalú nyilatkozatban foglaltaknak, akkor a kérelem az Egyezmény 37. cikkének 2. bekezdésével összhangban újból felvehető az ügylajstromba (*Josipović v. Serbia* (dec.), no. 18369/07, 4 March 2008).

Ezen indokok alapján a Bíróság egyhangúlag

Tudomásul veszi az alperes Kormány egyoldalú nyilatkozatában foglalt feltételeket, valamint a nyilatkozatban tett vállalásoknak való megfelelés biztosításának módját;

Úgy *határoz*, hogy az Egyezmény 37. cikke 1. bekezdésének (c) pontjával összhangban törli a kérelmet az ügylajstromból.

Stanley Naismith
Hivatalvezető

Helen Keller
Elnök